

Intervenció de José Montilla a Valls (30-04-05)

(Bon dia, felicitats...) Fa poc més d'un any, el 16 d'abril de l'any passat José Luis Rodríguez Zapatero va ser investit president del Govern, va obrir una nova etapa en la vida del nostre país. L'àmplia victòria del PSC a Catalunya i del conjunt dels socialistes arreu d'Espanya va suposar, alhora, la derrota dels nacionalismes conservadors que havien governat Catalunya i Espanya durant els últims anys i l'inici d'un temps de canvi que s'ha anat concretant al llarg d'aquest primer any de legislatura.

Durant aquests mesos, el compliment de les propostes electorals – complir amb la paraula donada- ha estat el tret definitori de l'actuació del Govern socialista, juntament amb la consolidació d'una nova manera de fer les coses, d'un nou tarannà, que combina el respecte amb l'adversari, la capacitat per escoltar i la voluntat per dialogar i arribar a acords.

Per contra, la dreta espanyola, incapaç d'assumir la voluntat popular lliurement expressada a les urnes, ha apostat per una oposició destructiva, aznariana, i més orientada a justificar el seu passat i la seva derrota que a treballar pel present i futur de la nostra societat. La utilització, tal i com ja havia fet Aznar, de la lluita antiterrorista per a posar-la al servei d'interessos partidaris n'és el darrer exemple.

En el terreny internacional, el Govern socialista ha impulsat les línies essencials d'un canvi de rumb per a fer realitat una política exterior que estigui a l'alçada dels temps: lluita contra el terrorisme

amb un respecte escrupulós a la legalitat internacional; retirada del contingent militar espanyol a Iraq i l'impuls de l'Aliança de Civilitzacions davant l'Assemblea General de l'ONU-; tornada al cor polític d'Europa amb l'aprovació en referèndum de la Constitució Europea-; així com la normalització de les nostres relacions amb els països més veïns, amb el Magrib i també intensificant la nostra actuació exterior a Iberoamèrica.

En el camp de la política social, s'ha impulsat el diàleg i s'han millorat prestacions socials bàsiques: s'han incrementat en 66 milions d'euros els fons destinats a beques; ha augmentat fins a 513 euros al mes el Salari Mínim Interprofessional (es situarà en 600 euros al mes al final de la legislatura); i s'han augmentat les pensions mínimes, les quals recuperaran, per primera vegada en vuit anys, poder adquisitiu (300.000 ciutadans i ciutadanes en resultaran beneficiats a Catalunya).

El Govern socialista ha impulsat l'aprovació de nous drets amb la finalitat d'enfortir la dimensió ciutadana de la nostra societat: s'ha constituït el primer Govern paritari de la nostra història; s'ha aprovat la llei integral contra la violència de gènere; s'han impulsat les reformes per agilitzar el divorci i pel reconeixement del dret al matrimoni de les parelles homosexuals; s'ha aprovat un nou Reglament d'Estrangeria que facilita la immigració legal i ordenada i s'ha elaborat un Codi de Bon Govern que incrementa l'exigència d'austeritat i transparència dels ministres i alts càrrecs del Govern.

En el terreny econòmic, s'han aprovat uns Pressupostos per a l'any 2005 que assenyalen el camí del nou model econòmic que el nostre

país necessita (la partida de R+D+i augmenta un 25%; la d'infraestructures un 9,2%; i la d'educació un 8%); l'economia espanyola va créixer el 2004 un 2,7% (el major creixement dels darrers 3 anys), el nombre d'aturats ha baixat considerablement, prop de les 200.000 persones amb un creixement de l'ocupació de més de 700.000 persones, i l'afiliació a la Seguretat Social ha crescut en més de mig milió de persones des del març del 2004 al març del 2005; finalment, s'ha impulsat un Pla de Dinamització de l'Economia que inclou 100 mesures orientades a augmentar la competència i la productivitat.

En tots aquests terrenys, el Govern socialista ha anat complint el programa electoral que va obtenir la confiança majoritària dels electors. Són mesures i accions positives per a la immensa majoria dels ciutadans i ciutadanes, positives per Catalunya i per Espanya.

Però, a més, si hi ha un terreny en el qual s'ha fet realitat el compromís de complir amb la paraula donada, amb fets, mesures i realitzacions, ha estat sens dubte, el de l'avenç cap a l'Espanya plural: inici del procés de reforma constitucional; constitució de la Conferència de Presidents Autonòmics; impuls del català, gallec i euskera en la Unió Europea; compromís amb els processos de reforma estatutària; participació de les CCAA en les delegacions de l'Estat davant el Consell de la Unió Europea; presència de Presidents de CCAA en Cimera Transfrontereres...

Ha estat, en definitiva, un any de política de realitats que ens obliga a no caure ni en l'autocomplaença, ni en "el gobierno sin complejos" d'Aznar, Rajoy, Acebes i Zaplana- però que ens permet afirmar

legítimament i amb humilitat que l'acció del govern socialista està responnent raonablement a les esperances i les il·lusions dels milions de ciutadans i ciutadanes que van fer confiança als socialistes ara farà un any.

Un any de política de realitats que ens permet afirmar, a més, que el Govern socialista té avui una màxima sintonia amb Catalunya, una sintonia amb les aspiracions i anhels de la societat catalana.

Durant aquestes setmanes, els socialistes catalans estem explicant arreu de Catalunya, el balanç d'allò que ha fet el Govern socialista i també les prioritats que tenim per al segon any de legislatura. Unes prioritats que es sintetitzen en quatre reptes concrets:

- Consolidar el creixement econòmic, enfortint la inversió orientada a la recerca, innovació i desenvolupament del nostre sistema productiu.
- Reformar el mercat de treball, a través d'un acord entre els diferents agents socials, amb l'objectiu d'avançar decididament cap a unes relacions laborals més estables i de més qualitat.
- Aprovar la llei de l'autonomia personal com a primer pas per a fer realitat un nou pilar de l'Estat de Benestar que doni resposta –a través de prestacions i serveis– als problemes de dependència que pateixen una part rellevant de la nostra societat.
- I, finalment, tirar endavant les reformes institucionals per a consolidar l'avenç cap a l'Espanya plural.

I continuarem avançant cap a l'Espanya plural, no tingueu dubte.

Avançarem amb decisió i amb seriositat. I avançarem dialogant, negociant i arribant a acords, que és la manera i el mètode amb el qual Catalunya i el catalanisme polític, ha convençut històricament.

Amics, amigues, l'ambició no està renyida amb el sentit comú. Tot el contrari. L'ambició i el raonament són companys de viatge. Han de ser companys de viatge.

Estem davant un moment històric. Tenim un govern de progrés a Catalunya i un govern socialista a Espanya. Aquí està la derogació del transvasament de l'Ebre. Aquí està la tornada dels papers de Salamanca. Aquí està l'aposta perquè vingui a Catalunya un organisme regulador important de l'Estat, com és la CMT, i moltes altres coses en només un any.

Un govern socialista que, a més a més, està treballant també perquè pugui haver sintonia i acord en el nostre procés de desenvolupament estatutari i ho ha demostrat amb fets i no únicament amb paraules, està plenament identificat i en sintonia amb les aspiracions de la societat catalana i de la resta de pobles d'Espanya.

Els socialistes catalans estem treballant en l'elaboració d'un Estatut ambiciós per a Catalunya i solidari amb Espanya.

Perquè, volem, legítimament, més autogovern i més finançament per oferir als catalans els serveis que necessiten per millorar el seu benestar i per fer possible el desenvolupament econòmic del país.

I una millora de la nostre economia serà la millor notícia que podem fer arribar al conjunt d'Espanya, perquè repercutirà de forma positiva al progrés col·lectiu.

El Govern de la Generalitat ha presentat la proposta de finançament més ambiciosa per a Catalunya. Pasqual Maragall ha dit que no demanem la lluna, però quasi.

- Una proposta que, a més, és útil per al conjunt de les comunitats autònomes d'Espanya.
- Una proposta que neix a Catalunya i que es aplicable a les Comunitats Autònomes que ho desitgin.
- Una proposta que respecta les regles del joc i que té una clara orientació federal.
- Una proposta per negociar.

I, en primer lloc, cal negociar-la ara a Catalunya.

I cal negociar-la sense radicalismes. Cal negociar-la sense maximalismes.

Perquè amb radicalismes i maximalismes estem condemnats al fracàs com a país i a provocar la frustració dels catalans i catalanes.

Els socialistes volem un nou Estatut. Els socialistes volem un Estatut amb més autogovern i un millor finançament. I volem parlar amb tothom per aconseguir un acord.

CiU després de la frustració que va provocar amb els seus pactes del Majestic, no pot tornar a frustrar les aspiracions legítimes del poble de Catalunya.

Per això apel·lem a Artur Mas i al conjunt de CiU a que demostrin quin és el seu grau de compromís amb Catalunya.

Apel·lo a Artur Mas a demostrar si està a l'alçada del moment o si ens farà perdre aquesta oportunitat històrica per motius partidistes i personals.

Apel·lo a Artur Mas a que es deixi de titulars de premsa i de fer discursos per quedar bé i a que es posi a treballar amb el Govern de Catalunya per aconseguir un Estatut sensat, coherent i possible.

Artur Mas no pot demanar ara el que no va demanar CiU durant 24 anys.

Artur Mas no pot demanar ara el que no va aconseguir quan va pactar amb el PP el sistema de finançament que ara patim.

Si Mas opta pel radicalisme, Convergència i Unió estarà dient molt clar que no vol l'Estatut. Que no és capaç de superar la seva por a que els catalans i catalanes aconseguixin l'Estatut amb un president socialista.

Per tant, companys i companyes, cal negociar. Negociar a Catalunya i negociar a Espanya.

Perquè la proposta que surti de Catalunya ha de ser una proposta pel diàleg, per la negociació i per l'acord.

Una aposta pel diàleg, per la negociació i l'acord amb totes les comunitats autònomes i amb totes les forces polítiques espanyoles.

Ha de ser una negociació amb tothom, perquè tothom ha de dir la seva. No podem negar a la resta de pobles d'Espanya el reconeixement que demanem per a Catalunya.

Catalunya no accepta imposicions, però tampoc vol ni pot imposar. Volem convèncer amb arguments.

Estem en l'inici d'un procés que no serà fàcil però que cal afrontar-lo amb optimisme, amb ganes de treballar, amb serietat i rigor, i sobre tot, amb voluntat de consens.

(...)

Gràcies.